

צוות העולם הזה גילה במקום הפשע פריטים העשויים לעזור לפיענוח הפשע הנורא ביותר של השנה

בדרך חזרה לכאן שבוע חלפנו על פני מכונית סובארו לבנה. דנה לא העיף בה מבט נוסף. הסובארו בווראי נבדקה כבר באחד המחסומים הרבים, שהקימה המיטרה בכל הכניסות לעיר הדרומית.

התיאור שבידי השוטרים הוא של מכונית סובארו לבנה משנת ייצור 1980 ואילך. כיסויי המושבים היו בצבע כחול. אולם המיטרה אינה מוציאה מכלל אפשרות שהאנס החליף פריטים שונים, אם המדובר בריכונו הפרטי, כדי להימנע מזיהוי הרכב.

התיאור שמסרה החיילת על האנס, שניסה לרצוח אותה: כבן 38, כעל שיער שאטני ושערות-שיבה על חזהו. אחת משיניו הקדמיות עקומה ומכסה בחלקה על השן הסמוכה.

נראה שמיכסה תאיהם מטען של הסובארו המבוקשת מעוקם במיקצת. הנהג אנס את החיילת על מיכסה תא-

החיילת הפצועה, בניסיון לרלות ממנה פריטים נוספים.

כשהגיע פקד דנה לתחנה, ביקש לראות את המימצאים. אחרי שהעיף בהם מבט החליט לשלוח אותם מייד לבדיקה במעבדות המיטרה במטה הארצי בירושלים.

פקד דנה ביקש מאיתנו לצאת איתו לשטח ולהראות לו בדיוק היכן נמצאו החפצים. כשיצאנו מן התחנה התברר כי מכונית הפורד החבוטה של החוקר הבכיר לא היתה כשירה לנסיעה. בגלגל הקדמי היה נקר.

גם אחרי שעזרנו לשוטרי להחליף את הגלגל, התברר כי אי אפשר לנסוע במכונית המשרתת את הצח"מ: הגלגל הרוכזי לא התאים למכונית. מכונית פורד נוספת שהוקצתה לצח"מ נמצאת בסדרה.

אי אפשר להימנע מן ההשוואה המעציבה בין הקבוצה העלובה של כלירכב מיבצעיים, שנמצאה באותה

הכביש החדש. אין משתמשים בה. רק מי שמתמצא היטב במקום, יודע שאיש לא יעבור כאן, אפילו בצ"היים. החץ מצביע על כיוון הנסיעה אל זירת הפשע.

הכניסה לדרך הנטושה
לבני זמן רב שימשה הדרך ככביש למיצה-רמון. מאז נבנה

העולם הזה במלויי דבר

המיטען, והפח הדק בווראי לא עמד בכובד מישקלם.

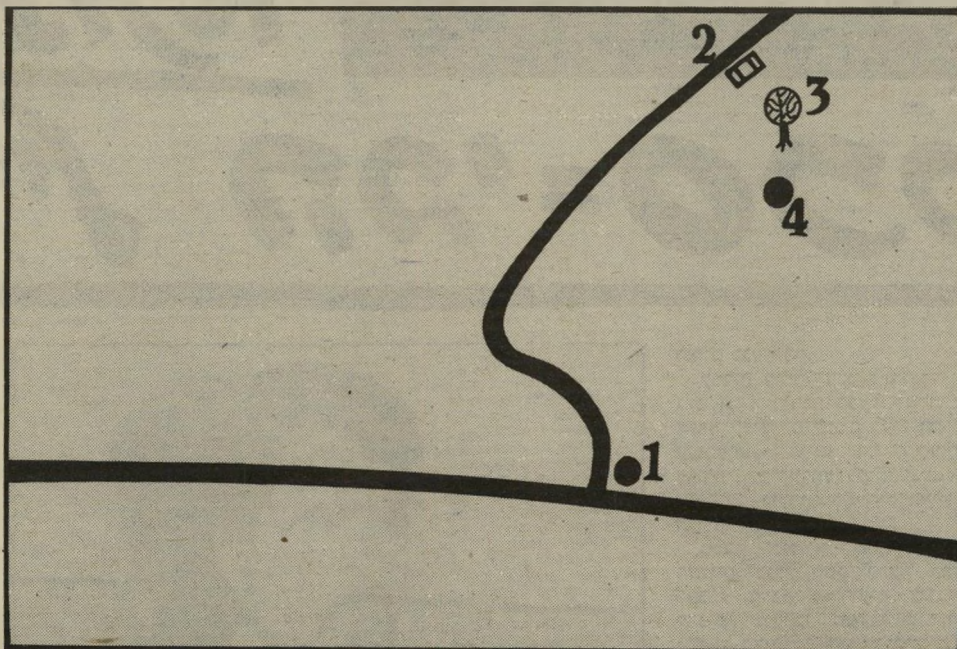
כוונתו של התוקף היתה, כמעט בלי ספק, לרצוח את החיילת ולהעלים את העדות לאונס. החיילת סיפרה בבית החולים כי במשך כל הלילה, בשעות שבהן שבה אליה הכרתה, חששה מכל מכונית שאורותיה נראו ככביש הראשי, שמא התוקף חוזר להרוג אותה. זו הסיבה לכך שהנערה האומללה זחלה כל הלילה בשטח הקוצני, השורץ עקרבים. היא קיוותה, כך סיפרה, שאם יחזור הגבר התוקף, לא ימצא אותה.

המרחק שהצליחה החיילת לחולל במשך כל הלילה אינו עולה על 100 מטרים. בדווים המתגוררים באזור סיפרו, כי מזולה של הנערה התמול לה על שהפשע בוצע בערב-שבת. האונס האכזרי והנסיון לרצח בוצע במקום מידברי שומם, קרוב למפעלים הכימיים של רמת-חובב. בכל ימי השבוע מונעים שוטרי מג"ב מהבדווים לרעות את עדריהם באזור, המוכר כשטח-אימונים של צה"ל. רק בשבת מעלים השוטרים עין מכך שהבד" וויס יוצאים לקושש בשטח זה עצים למורות. את הנערה מצאו שני נערים בדווים, שיצאו לקושש עצים. ביום אחר הם פשוט לא היו מגיעים למישור הנדרה.

למרות שכבר כי החיילת החיה היא היחידה היכולה לזהות את הפושע וכי יש לו מניע חזק לחסלה, מתכוונים חוקרי המיטרה להסיר את השמירה הצמודה, שהפקירו על חדרה בבית החולים. אחיה התלונן באוונגי כי למישפחה אין את האפשרות להיעדר מהעבודה, ולשמור על הנערה.

מצבה של החיילת השתפר מאוד מבחינה גופנית. אומנם, עדיין אין ביכולתה להניע את ידה ורגלה את השמאלית, אולם היא לא איבדה את התחושה בגפיים אלה. הרופאים אופטימיים בקשר ליכולתה להשתקם, בייחוד אחרי הטיפול האורטופדי שהיא תעבור בקרוב בבית לוינסטין ברעננה.

מה שמדאיג את הרופאים הוא מצבה הנפשי של הנערה. במשך היום, כשהיא ערה לסירוגין, היא משוחחת בחופשיות עם בני-משפחתה וידידיה,

זירת הפשע
בתיאור סכימטי: בתחתית התמונה הכביש למיצה-רמון. בנקודה מס' 1 סטה התוקף לדרך צדדית. האונס והנסיון לרצח אירעו בנקודה מס' 2. החיילת זחלה עד לעץ, המסומן במס' 3. גרבי-הניילון והשקית נמצאו בנקודה 4. החולצה הקרועה נמצאה בנקודה 1.

שבת ליד מישטרת באר-שבוע, לבין הצי הנוצץ של מכוניות-שרד חדשות, החוננות במשך רוב שעות היום במיגרש-החניה של המטה-הארצי בירושלים, וממתינות ל"בוסים" - קציני-מיטה בכירים.

לכסוף נמצאה הישועה ברמות ג'פ ישן וחורק, שבו נסענו - דנה, השר טרת מצוות-החקירה, וכתב העולם הזה אל זירת-הפשע. בדרך גלשה השיחה לשאלה איך אפשר לנהל חקיר רה רצינית בתנאים עלובים כאלה. תשובתו הדיפלומטית של דנה: "אני לא מתלונן. צריך להסתדר עם מה שיש". במשך הנסיעה לא הסגיר הפקד פרטים על החקירה, אבל גם לא שאל מה ידוע לנו. ממבט ראשון דנה לא נראה מרשים: נמוך, כעל שפמפם. יש הרבה עבריינים שוילולו בו בעבר ושיילמו על כך בישיבה ממושכת בבית-הסוהר.

נראה שבילה את הלילות האחרונים ללא-שינה. בביקור בתחנת-המיטרה של מר חב הנגב אפשר היה להתרשם מן התנאים העלובים שבהם עובד הצח"מ, שמונה לחקור את הפשע המועז: לחוקרת, אשר לה מסרנו עדות על המציאה, לא נמצא מישור פנוי, שבו יכלה לגבות מאיתנו את העדות. אחרי חיפושים, היא התחילה לגבות את העדות בעמידה, ליד הדלפק של תחנת-המיטרה. הצענו לה לשבת על הספסל, בכניסה לתחנה, ולכתוב על התיק שלנו. המצוייך כלוח קשיח, מיוחד לכתיבה. למזלה של החוקרת התפנה לבסוף חדר קטן ליד מוקד האלחוט כמרתף הבניין, ובו היא גבתה את העדות.

גם השוטרת, שהיא חברה בצח"מ, נראתה עייפה - את הלילות האחרים נים היא בילתה ליד מיטתה של

צפריר בכתם בצבע-זית. מבט מקרוב העלה כי המדובר בחולצה כרוזנט, מן הרגם המונפק לחיילות-צה"ל. חולצה זאת נקראת ירכית, וכל חיילת מקבלת בעת גיוסה ירכית כזו.

רק מחציתה של החולצה הצבאית נמצאה. החצי השני נעלם. אם אכן היא שייכת לחיילת שנאנסה, ונקרעה על-ידי האנס, הרי הוא ניחן בכוח פסי רב. החולצה עשויה מבר עבה, דמוי כרוזנט, ולקריעתה נחוץ כוח רב.

פריטי-הלבוש היה מוכתם בעפר ובכתמים נוספים.

פצועה בין עקרבים

מסרנו את המימצאים לפקר אלברט דנה. ראש מאגר החוקרים של מישטרת מרחביה-נגב. דנה נראה עייף, עיניו אדומות ובגדיו פרועים.

הוא ירה בי מאקרה מדור "בראש". כך מילמלה החיילת העירומה והפצועה כשהגיעו אליה אנשי המיטרה.

השוטרים, אנשי מג"ב והמיטרה הצבאית, לא האמינו לדבריה. מישור, שהודמן למקום, רצה לתת לפצועה מים ולהרטיב את שפתיה הצרובות. השוטרים לא הניחו לו לגשת. הם גם לא האמינו לגניחותיה של הנערה. "תעזוב אותה, יש לה הוית", אמר אחד השוטרים.

החיילת נמצאה לראשונה בסביבות השעה 11 בכוכר ביום השבת בשבוע שעבר. אמבולנסים הגיעו למקום רק כעבור שעותיים, בשעה 1 בצהריים. בנסיעה מהירה אפשר לעבור את המרחק מבאר-שבוע לשביל המידברי המבודד, שבו בוצע הפשע המחריד, כפחות מרבע-שעה. גם אנשי הצוות הרפואי, שהגיעו באמבולנס, לא שעו לסיפוריה של הצעירה ההמומה. רק מאוחר יותר, בבית-החולים, אחרי שמישהו טרח לנגב את החול מראשה, התברר כי הצעירה לא הותה. בצד הימני של הגולגולת הוצא קליע של אקרה.

צוות העולם הזה הגיע לזירת הפשע אחרי שאנשי המיטרה כבר סרקו את השטח. השוטרים השתמשו, בין היתר, גם-במכשיר מגלה-מתכות, כדי לנסות ולמצוא תרמיל של אקרה שיתאים לקליע ששלפו הרופאים מגולגולתה של החיילת - כדור של אקרה ברטה בקוטר 9 מ"מ.

דיווח צות "העולם הזה":

סרקנו את השטח כיסודיות במשך זמן רב. לבסוף, הניב החיפוש תוצאות: 60 מטרים מן העץ שלידו ישבה החיילת, נמצא גרבי-ניילון נשי קצר, בצבע אפור. לידו נמצאה שקית-ניילון כתומה של בוטיק באר-שבועי לכיגרי צעירות.

אולם המימצא העיקרי, שגם אותו לא מצאו חוקרי-המיטרה, היה מונח כ-300 מטר ממקום-הפשע. ביציאה מן הדרך הנטושה, שבה נסע האנס, ידוע שהפושע השליך במנוכחו את חפציה של החיילת. רק חלק מן החפצים נמצאו על-ידי המיטרה. בין שיחים קוצניים הבחין צלם העולם הזה ציון